

רבינו יוסף קארו

רבינו יוסף קארו זיע"א בעל מחבר ספר "שולחן ערוך" נפטר בעתות צאת חובביא י"ג ניסן שנת ת"א שנת ה'ת"ק ו' (שם אבן ר' אברהם ד"ל)

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומיו

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

יא תמוז

רבינו משה איסרליש

רבינו משה איסרליש זיע"א בעל מחבר ספר "דברי יוסף" נפטר בעתות צאת חובביא י"ד אייר שנת ת"א שנת ה'ת"ק ו' (שם אבן ר' אברהם ד"ל)

"יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו? כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ך אחרת איזה טיפוש בעולם היה משיב לך בשלילי?

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. בדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידעית התורה. נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן תקכו – דין מת ביום טוב

ד. ביום טוב שני יתעסקו בו ישראל אפילו ביום שני של ראש השנה ואפילו לא אשתיה אפילו להתוך לו הדס מהמחובר ולעשות לו תכריכין וארון ולהצוב לו קבר ולחמם לו מים לטהרו ולגזוזו לו שערו ואם אין באותה העיר מקום קברות לישראל מוליכין אותו לעיר אחרת שיש בה שכונת קברות אפילו חוץ לתחום ומשכירים לו ספינה להוליכו ממקום למקום דיום טוב שני לגבי מת כחול שוויה רבנן ואפילו אפשר בעממין יתעסקו בו ישראל. הגה: אבל באשכנז ובמדינות אלו אין נוהגין כן אלא כל היכא דאפשר בעממין עושין הקבר והארון ותכריכין על ידי עממין ושאר הדברים עושים ישראלים כמו ביום טוב ראשון אבל אם לא אפשר בעממין מותר לעשות הכל על ידי ישראלים (מלכ"י הלכות אצל ומומת הדסן סימן פ"ג). חוץ מן הכיפה שבונים על הקבר שאין בונין אותה ביום טוב. הגה: אבל מותר לכסותו בעפר כדרכו בחול (גימ יוסף) ודלא כיש מחמירין, כן נראה לי. במה דברים אמורים כשרוצים לקוברו בו ביום אבל אם אין רוצים לקברו בו ביום אין עושים לו שום דבר איסור מלאכה אפילו על ידי נכרי אבל טילטול מותר (ודין קריאת שמע ותפלה אם מת לו מת ביום טוב ראשון או שני עיין לעיל סימן ע"א סעיף ב' ולקמן סימן תקמ"ח בסעיף ה')

ה. החופר קבר למת ביום טוב שני מותר לו ליטול שכר:

1. מותר ללוות המת ביום טוב ראשון תוך התחום וביום טוב שני אפילו חוץ לתחום וחוזרין למקומם בו ביום וכן מותר להחזיר כלי הקבורה שהוליכו עמהם חוץ לתחום;
2. המלוים את המת אסורים לרכוב על בהמה אפילו ביום טוב שני ואפילו האבלים אבל הקוברים שצריכים לקוברו אם אי אפשר מתירים להם ביום טוב שני לרכוב על גבי בהמה;
3. אם נודע לבני עיר אחת שישראל מת רחוק משם ד' או חמשה ימים ולא ניתן לקבורה אף על פי שלא יוכלו להגיע

לו עד לאחר המועד מותר לצאת לדרך ביום טוב שני כדי למהר קבורתו. הגה: ומותר להביא מת ביום טוב שני מחוץ לתחום לתוך העיר לקברו בקברות ישראל אף על פי שהיה אפשר לקברו במקומו (גימ יוסף גטס תשנ"ט רש"ז"ב):

ט. תינוק שמת בתוך שלשים אם גמרו שערו וצפרניו הוא בחזקת בן קיימא ודינו כמת גדול אף על פי שאין אנו יודעים אם כלו לו חדשיו דרוב נשים יולדות ולד קיימא:

י. נפלים שנהגו להסיר ערלתן בצרור אבן או בקנה אסור אפילו ביום טוב שני של גליות. הגה: ואסור לקברו ביום טוב אלא מניחו עד למחר (גימ יוסף):

יא. אין קורעין על המת אפילו ביום טוב שני אפילו קרוביו:

יב. כשמת בליל יום טוב שני משכימין וקוברין אותו קודם תפלה כשמת ביום קוברים אותו אחר האכילה. הגה: ודין צדוק הדין ביום טוב, עיין ביורה דעה סימן ת"א סעיף ו')

סימן תקכו – דיני עירוב תבשילין. ובו כ"ד סעיפים

א. יום טוב שחל להיות בערב שבת לא יבשל בתחלה לצורך שבת בקדירה בפני עצמה אבל מבשל הוא כמה קדירות ליום טוב ואם הותר הותר לשבת ועל ידי עירוב מבשל בתחלה לשבת (פירוש ענין העירוב הוא שיבשל ויאפה מיום טוב לשבת עם מה שבשל ואפה כבר מערב יום טוב לשם שבת ונמצא שלא התחיל מלאכה ביום טוב אלא גמר אותה). הגה: ומותר להניח עירוב זה אפילו ספק חשיכה (מלכ"י סוף פק גמ"ה מל"קין):

ב. עירוב זה עושין אותו בפת ותבשיל ואם לא עשאו אלא מתבשיל לבד מותר:

ג. שיעור תבשיל זה כזית בין לאחד בין לאלפים בין בתחלתו בין בסופו. הגה: ויש מצריכין לכתחלה בפת כביצה (אור זרוע גטס ירושלמי) וכן נוהגין לכתחלה:

סי' רנ"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובפתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנשים צדיקים.